

Lovforslag nr. L 51. Fremsat den 27. oktober 1999 af miljø- og energiministeren (Svend Auken)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om statstilskud til dækning af udgifter til kuldioxidafgift i visse virksomheder med et stort energiforbrug

(Ændring af promskriteriet, bundfradrag og tilskud til energiafgift af rumvarme og varmt vand m.v.)

§ 1

I lov om statstilskud til dækning af udgifter til kuldioxidafgift i visse virksomheder med et stort energiforbrug, jf. lovbekendtgørelse nr. 846 af 17. november 1997, foretages følgende ændringer:

1. § 1, stk. 1, nr. 2, affattes således:

»2) virksomhedens ikke tilbagebetalte kuldioxidafgift, energiafgift af rumvarme og varmt vand samt korrigerede svovlafgift efter fradrag af eventuelle tilskud, jf. nr. 1, samlet udgør over 4 pct. af dens refusionsgrundlag, beregnet ud fra værdien af virksomhedens salg m.v. med fradrag af værdien af virksomhedens indkøb m.v., dog mindst 10 pct. af virksomhedens salg m.v. (proms-kriteriet).«

2. § 1, stk. 2, 1. pkt., affattes således:

»Aftaler efter stk. 1 skal omhandle energieffektiviseringer og gennemførelse af disse.«

3. § 1, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Miljø- og energiministeren kan fastsætte nærmere regler om tilskudsordningens gennemførelse, herunder om opgørelse af afgiftsværdien og refusionsgrundlaget m.v. efter stk. 1, nr. 2, om indgåelse af aftale, om energieffektiviseringer og gennemførelse af disse, om tilsagn om betinget tilskud samt om godkendelse af særlige tekniske eksperter.«

4. § 1 a, 3. pkt., affattes således:

»For fuelolie og gas- og dieselolie, der anvendes til varmfremstilling, udgør tilskuddet henholdsvis 0 øre pr. kg og 1,75 øre pr. l bortset fra olie vedrørende aktiviteter omfattet af § 11, stk. 3, 1. pkt., i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.«

5. § 1 b, 1. pkt., affattes således:

»Tilskud, der er omfattet af § 1, stk. 1, nr. 2, gives til dækning af kuldioxidafgift omfattet af § 9, stk. 1, i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter samt til dækning af energiafgiften og kuldioxidafgiften af rumvarme og varmt vand, såfremt disse udgør mere end 2 pct. af det i § 1, stk. 1, nr. 2 nævnte refusionsgrundlag.«

6. § 1 c affattes således:

»§ 1 c. Tilskud opgjort efter §§ 1 a og 1 b udbetales med det beløb, der overstiger 20.000 kr. Tilskud til virksomheder, der har tiltrådt en aftale, der er indgået med brancheorganisationer eller grupper af virksomheder, udbetales uden fradrag.«

7. § 2, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Miljø- og energiministeren kan fastsætte nærmere regler om bortfald af afgivne tilsagn, herunder om tilbagebetaling af udbetalte tilskud«

8. I § 3 indsættes som stk. 3 :

»*Stk. 3.* Klage over de i stk. 1 nævnte afgørelser vedrørende opgørelsen af tilskudsgrundlaget efter § 1 a, 1. pkt. og § 1 b, 1. pkt., kan indbringes for samme myndighed, som behandler klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser vedrørende godtgørelse af kuldioxidafgift. Klage sker efter de samme regler, som gælder for klager vedrørende godtgørelse af kuldioxidafgift.«

9. § 4 affattes således:

»§ 4. Miljø- og energiministeren kan fastsætte nærmere regler om regnskaber, revision samt tilsyn og kontrolforanstaltninger, der er nødvendige til lovens gennemførelse herunder regler om opkrævning af gebyrer til stikprøvekontrolforanstaltninger.«

10. § 5, stk. 1, affattes således:

»§ 5. Miljø- og energiministeren kan fastsætte nærmere regler om adgangen til at klage over afgørelser efter denne lov, jf. dog § 3, stk. 3, herunder om betaling af gebyr ved klage. Energistyrelsens afgørelser om ydelse af tilskud kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. dog stk. 3. Klager over afgørelser truffet af private organisationer, jf. § 6, kan kun indbringes for Energistyrelsen.«

11. I § 5 indsættes efter *stk. 3* som nyt stykke:

»*Stk. 4.* Klagefristen er 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt virksomheden.«

Stk. 4 bliver herefter stk. 5.

12. § 6 affattes således:

»§ 6. Miljø- og energiministeren kan bemyndige en under ministeriet oprettet institution eller anden offentlig myndighed eller privat organisation til at udøve de beføjelser, der i denne lov er tillagt ministeren.«

13. Efter § 6 indsættes:

»§ 6 a. Enhver, der modtager tilskud efter denne lov, er forpligtet til efter anmodning fra Energistyrelsen at afgive enhver oplysning, der har betydning for ydelse af tilsagn og udbetaling af tilskud og for Energistyrelsens kontrol med, at de fastsatte vilkår overholdes.«

14. § 7, stk. 1, affattes således:

»§ 7. Den, der forsætligt eller groft uagtsomt afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller undlader at afgive oplysninger efter § 6 a eller fortier oplysninger om grundlaget for udbetaling af tilskud efter loven, straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning.«

15. § 7, stk. 3, affattes således:

»*Stk. 3.* Den, der begår en af de nævnte overtrædelser med forsæt til uberettiget at få udbetalt tilskud, straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning.«

§ 2

Miljø- og energiministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Lovforslagets baggrund

Lovforslaget er en del af regeringens samlede forslag til justering af den grønne afgiftspakke for erhvervslivet. Lovforslaget er udarbejdet på baggrund af en evalueringsrapport om grønne afgifter og erhvervslivet fra februar 1999 fra et udvalg under ledelse af Finansministeriet samt indkomne bemærkninger fra berørte organisationer til evalueringsrapporten. Elementer i lovforslaget har endvidere været drøftet mellem erhvervsministeren og industriens udviklingsgruppe.

Dette lovforslag fremsættes samtidig med L 50 (forslag til lov om ændring af lov om statstilskud til energibesparelser m.v. i erhvervsvirksomheder), L 52 (forslag til lov om ændring af lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, lov om afgift af naturgas og bygas, lov om afgift af elektricitet, lov om energiafgift af visse mineralolieprodukter mv. og lov om afgift af stenkul, brunkul og koks mv.) og L 53 (forslag til lov om ændring af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension). De fire lovforslag udgør tilsammen den lovgivningsmæssige del af regeringens samlede forslag til justering af den grønne afgiftspakke for erhvervslivet.

Grundlaget for ordningen er Miljø- og Energiministeriets lovbekendtgørelse nr. 846 af 17. november 1997 om statstilskud til dækning af udgifter til kuldioxidafgift i visse virksomheder med et stort energiforbrug. Loven suppleres af Energistyrelsens bekendtgørelse nr. 37 af 16. januar 1997 om aftale om energieffektivisering og statstilskud til dækning af udgifter til kuldioxidafgift i visse virksomheder, som ændret ved Energistyrelsens bekendtgørelse nr. 47 af 23. januar 1998, af Energistyrelsens bekendtgørelse nr. 951 af 7. november 1996 om promskriteriet i forbindelse med aftale om energieffektivisering og statstilskud til dækning af udgifter til kuldioxidafgift og af Miljø- og Energiministeriets bekendtgørelse nr. 121 af 20. februar 1999 af forretningsorden for Energiklagenævnet.

Vedrørende den tidligere folketingsbehandling henvises for hovedloven til Folketingstidende 1991-92 FF sp. 1562, 2084, 4342 og 4845, Tillæg A sp. 2045, Tillæg B sp. 175 og Tillæg C sp. 293. Vedrørende ændringslovene henvises til Folketingstidende 1991-1992 FF sp. 6550, 6802, 6945 og 7121, Tillæg A sp. 5533 og Tillæg B sp. 703, til Folketingstidende 1992-1993 FF sp. 148, 757, 3602 og 3735, Tillæg A sp. 1129, Tillæg B sp. 163 og Tillæg C sp. 171, til Folketingstidende 1993-1994 FF sp. 3356, 4865, 10408 og 10641, Tillæg A sp. 4487, Tillæg B sp. 1065 og Tillæg C sp. 903, til Folketingstidende 1994-1995 FF s. 4689, 4889, 6238 og 6626, Tillæg A s. 2781, Tillæg B s. 816 og Tillæg C s. 613 og til Folketingstidende 1996-1997 FF s. 2083, 2643 og 2974, Tillæg A s. 2179, Tillæg B s. 193, 234 og Tillæg C s. 172.

I forbindelse med administrationen af bl.a. denne lov vil Energistyrelsen nedsætte et nyt rådgivende energiudvalg vedrørende industrien, der bl.a. skal rådgive Energistyrelsen om fremdriften og justeringer i aftaleordningen. Udvalget skal også rådgive Energistyrelsen om bl.a. udvælgelse og udformning af konkrete prioriterede indsatsområder indenfor tilskudsordningen til energibesparelser m.v. i erhvervsvirksomheder. Udvalgets nedsættelse er ikke reguleret i dette lovforslag, idet udvalget skal være rådgivende og derfor forventes nedsat rent administrativt.

2. Lovforslagets indhold

De vigtigste ændringer i forhold til den nuværende lov er følgende:

For det første ændres indholdet i de aftaler om energieffektivisering, som virksomheden skal indgå med Energistyrelsen for at kunne få statstilskud til delvis dækning af virksomhedens udgift til kuldioxidafgiften m.v. For at reducere virksomhedens omkostninger i forbindelse med aftaleindgåelse skabes der ved lovforslaget grundlag for, at der ikke nødvendigvis skal foreligge et energisyn ved aftaleindgåelsen. Til gengæld vil der blive stillet krav om, at virksomheden im-

F. t. l. vedr. statstilskud til dækning af udgifter til kuldioxidafgift m.v.

plementerer et udbygget energiledelsessystem efter særlige retningslinier.

For det andet fjernes bundfradraget ved udbetalingen af tilskud til virksomheder, der indgår aftale med Energistyrelsen på grundlag af en fællesaftale med en branche eller en gruppe af virksomheder.

For det tredje åbner lovforslaget op for, at virksomheder med et stort energiforbrug til rumvarme og varmt vand og en deraf følgende høj afgift får mulighed for at indgå aftale om energieffektivisering, og dermed får mulighed for også at opnå tilskud til kuldioxid- og energiafgift af rumvarme og varmt vand (rumvarmeafgifterne). Lovforslaget skal ses i sammenhæng med lovforslaget om ændring af visse afgifter af energiprodukter, som indebærer en lettelse i rumvarmeafgifterne for visse virksomheder. Regeringens forslag om lettelse af rumvarmeafgifterne, som indgår i den samlede justering af den grønne afgiftspakke, udmøntes ved de to lovforslag tilsammen.

Endelig indeholder lovforslaget tekniske ændringer som følge af Finansministeriets anbefalinger fra maj 1996 i rapporten "Forvaltning af tilskud" (tilskudsforvaltningsrapporten).

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for staten, amtskommuner og kommuner.

Fjernelsen af bundfradraget for brancheaftaler m.v. og en vis stigning i antallet af procesaftaler forventes at medføre en øget udbetaling på 5-10 mio. kr. pr. år. Ændringen af promskriteriet m.v., der åbner op for tilskud til betaling af varmt vands- og rumvarmeafgifterne, forventes at medføre en øget udbetaling på 20-25 mio. kr. årligt. Tilsammen medfører ændringerne en stigning i tilskudsudbetalingen på 25-35 mio. kr. årligt.

Lovforslaget vil indebære en administrativ merbelastning på grund af, at der skal udvikles og implementeres et nyt aftalekoncept til de virksomheder, der er belastet af høje varmt vands- og rumvarmeafgifter. Endvidere skal det eksisterende energiledelsessystem udbygges efter særlige retningslinier. Endelig vil der blive indgået flere aftaler om energieffektivisering som følge af lovforslaget. De administrative omkostninger vil blive afholdt indenfor Energistyrelsens nuværende lønsumsrammer.

Lovforslaget har ikke økonomiske og administrative konsekvenser for kommuner og amtskommuner.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget og den gældende tilskudsordning i øvrigt påfører ikke erhvervslivet omkostninger eller for-

pligtelser, da det er frivilligt for virksomhederne at indgå aftale med Energistyrelsen om energieffektiviseringer. Ændringerne medfører en lettelse af virksomhedernes omkostninger ved, at tilskuddet til virksomhederne øges, og ved at virksomhedernes omkostninger ved aftaleindgåelse reduceres. Ca. 80 virksomheder forventes at indgå aftale som følge af ændringen af promskriteriet.

Erfaringer fra de hidtil gennemførte aftaler viser, at aftalerne udover sparede energjudgifter for virksomhederne har medført en række andre langsigtede fordele, idet energieffektiviseringen har medført mere fremtidssikrede anlæg, som giver øget driftssikkerhed, bedre miljøforhold og mindre drifts- og vedligeholdelsesomkostninger.

Lovforslaget vil således have positive erhvervsøkonomiske konsekvenser.

5. Miljømæssige konsekvenser

Det vurderes, at ændringerne kan gennemføres således, at miljøvirkningen af aftaleordningen fastholdes. De miljømæssige konsekvenser af at reducere virksomhedernes afgiftsbelastning modsvares i et vist omfang af, at virksomhederne skal indgå aftale om energieffektivisering for at få tilskud til afgiftsbetalingen. En afgiftslettelse uden forpligtelse til aftaleindgåelse ville have negative miljøkonsekvenser.

6. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indebærer ændringer af en allerede godkendt statsstøtteordning. Disse ændringer skal notificeres over for Europa-Kommissionen i medfør af EF-traktatens statsstøtteregler. Europa-Kommissionens godkendelse skal foreligge, før det notificerede lovforslag kan træde i kraft.

7. Høring

Lovforslaget er sendt i høring til følgende: Advokatrådet, Affaldsteknisk Samarbejde, Amtsrådsforeningen i Danmark, Amtsrådsforeningen - Økonomisk sekretariat, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Brancheforeningen for Biogas, BYG, By- og Boligministeriet, CO Industri, Dansk Arbejdsgiverforening, Danmarks Fiskeri- og Eksportørforening, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Vindmølleforening, Dansk Handel og Service, Dansk Familielandbrug, Dansk Industri, Dansk Textil og Beklædning, Dansk VVS, DONG Naturgas A/S, DEG, Danske Elværkers Forening, Danske Fjernvarmeværkers Forening, De Danske Landboforeninger, ELFO, Elfor, Elkraft, Elprisudvalget og Gas- og Varmepreisudvalget, Elsam, Elsparefonden, Eltra, Energiklagenæv-

net, Energimiljørådet, Energisynssekretariatet, Erhvervsministeriet, FDB, Finansministeriet, Forbrugerrådet, Forening af Danske Kraftvarmeværker, Foreningen for Danmarks Fiskemels- og Fiskeolieindustri, Foreningen for Energi og Miljø, Foreningen af Kemiske Industrier i Danmark, Forening af Rådgivende Ingeniører, Foreningen af Registrerede Revisorer, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Forskningscentret Foulum, afdelingen for landbrugsdrift, Forskningsministeriet, Frederiksberg Kommune, Frederiksberg Kommune – Økonomidirektoratet, Fællesforeningen for Danske Brugsforeninger, Greenpeace Danmark, Handelskammeret, Hotel-, Restaurant- og Turisterhvervets Arbejdsgiverforening, Hovedstadsregionens Naturgas I/S og Naturgas Midt-Nord I/S, Håndværksrådet, Indenrigsministeriet, Indukraft, In-

geniørforeningen i Danmark, Justitsministeriet, Kommunernes Landsforening, Kommunernes Landsforening – Økonomisk sekretariat, Københavns Belysningsvæsen, Københavns Kommune, Københavns Kommune – Økonomiforvaltning, Landbrugsrådet, Landsskatteretten, LO, Miljø- og Energiministeriets Landsplanafdeling, Miljøstyrelsen, Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, Naturgas Sjælland I/S, Naturgas Fyn I/S, NESA A/S, OOA, Organisationen for Vedvarende Energi, Registertilsynet, Reno Sam, Rigsrevisionen, Samvirkende Energi- og Miljøkontorer, SID, Sjællandske Kraftværker, Skatteministeriet, Skov- og Naturstyrelsen, Statens Information, Statsministeriet, TI, Trafikministeriet, Udenrigsministeriet, Vindmølleindustrien, WHF, Økonomiministeriet.

Vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive Konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative Konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Nej	Forslaget forventes at medføre en stigning i tilskudsbetalingen på 25-35 mio. kr. årligt.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Nej	Det nye aftalesystem vil indebære en administrativ belastning af Energistyrelsen. De administrative omkostninger vil blive afholdt indenfor Energistyrelsens nuværende lønsumsrammer.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Lovforslaget vurderes at have positive erhvervsøkonomiske konsekvenser for erhvervslivet.	Nej
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Forslaget forventes at mindske virksomhedernes administrative omkostninger ved aftaleindgåelse.	Nej
Miljømæssige konsekvenser	Nej	Nej
Administrative konsekvenser for borgerne	Nej	Nej
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indebærer ændringer af en allerede godkendt statsstøtteordning. Disse ændringer skal notificeres over for Europa-Kommissionen i medfør af EF-traktatens statsstøtteregler.	

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til § 1*

Til nr. 1

Bestemmelsen ændrer det gældende promskriterie ved at indregne de fulde afgifter til rumvarme og varmt vand i afgiftsgrundlaget ved opgørelsen af promskriteriet. Tidligere indgik rumvarmeafgifterne kun som korrigerede svarende til kuldioxidafgiften for let proces. Desuden hæves promskriteriet fra 3% til 4%.

Ved at inddrage varmt vands- og rumvarmeafgifterne i beregningsgrundlaget åbnes der op for, at virksomheder, der har et relativt stort energiforbrug til varmt vand og rumvarme, vil få mulighed for at indgå aftale om energieffektivisering med Energistyrelsen. En del af disse virksomheder vil være fremstillingsvirksomheder med et betydeligt energiforbrug til arbejds miljøbetings ventilation og virksomheder inden for handel- og servicesektoren (hoteller, badelande m.v.). Ca. 80 virksomheder forventes at kunne indgå aftale om energieffektivisering som følge af ændringen af promskriteriet.

Kravene til aftalerne vil blive afpasset efter størrelsen og karakteren af virksomhedernes energiforbrug og efter de eventuelle krav, der er pålagt i medfør af anden lovgivning, herunder lov om energi- og vandbesparelser.

Baggrunden for ændringen er, at provenuet fra afgifter fra rumvarme og varmt vand er blevet væsentlig større end forudsat i 1995, hvor den grønne afgiftspakke for erhvervslivet blev vedtaget. Forslaget retter i et vist omfang op herpå ved, at de virksomheder, der er mest belastet af disse afgifter, får mulighed for at få statstilskud til delvis dækning af varmt vands- og rumvarmeafgifterne.

Til nr. 2

Ændringen indebærer, at energisynet tages ud som et selvstændigt element af aftalerne. Alle nuværende aftalevirksomheder har fået lavet et energisyn og har derved et overblik over deres tekniske anlæg, energiforbrug og besparelsesmuligheder. Ved efterfølgende aftalefornyelser vil de konkrete energibesparelser, der identificeres ved et fornyet energisyn, blive stadig mindre. Da gennemførelsen af energisynet er dyrt og udgør størstedelen af de administrative omkostninger for virksomheden ved aftaleindgåelsen, vil fokus fremover blive rettet mere mod andre og mere lang-

sigtede energieffektiviserende foranstaltninger end energisynet. Virksomheder, der har lavet energisyn, skal fortsat opdatere det energitekniske grundlag, der er beskrevet i energisynet. Virksomheder, der ikke tidligere har indgået aftale om energieffektivisering med Energistyrelsen, skal i forbindelse med aftaleindgåelsen beskrive virksomheden, dens processer og energiforbrug på tilsvarende vis som i det nuværende energisyn.

Det bærende element i aftaleordningen vil fremover være andre energieffektiviserende foranstaltninger med fokus på især energiledelse og særlige undersøgelser.

Det fremgår af evalueringsrapporten, at krav om etablering af energiledelse har positive virkninger på effektiviseringsindsatsen, og at energiledelse vurderes positivt af virksomhederne.

Indførelse af energiledelse betyder, at virksomhedens ledelse aktivt skal styre virksomhedens energiforhold for at sikre, at energien udnyttes effektivt. Da tilskud til betaling af kuldioxidafgiften alene ydes til energieffektive virksomheder, og energiledelse ikke nødvendigvis medfører, at virksomheden er energieffektiv, skal der i retningslinierne for energiledelse indlægges et ambitionsniveau for energieffektivitet.

I det eksisterende regelgrundlag foreligger der allerede et generelt koncept for energiledelse (bekendtgørelse nr. 37 af 16. januar 1997 om aftale om energieffektivisering og statstilskud til dækning af udgifter til kuldioxidafgift i visse virksomheder) med krav til bl.a. målsætninger for energieffektivitet, udformning af procedurer og organisation, som aftalevirksomheder i dag skal efterleve. I et fremtidigt energiledelsekoncept vil det bl.a. blive præciseret, at virksomhedens målsætninger og mål skal afspejle, at energieffektiviteten i virksomheden over en periode mindst skal være på højde med de tilsvarende mest energieffektive virksomheder i Danmark og andre lande.

Indenfor rammerne af energiledelsessystemet vil de særlige undersøgelser udgøre et centralt element. Virksomheden skal gennemføre mere dybtgående analyser af effektiviseringsmulighederne i virksomheden. Formålet er at sikre, at der tilvejebringes et grundlag i virksomhederne for, hvorledes energieffektiviteten forbedres i henhold til målsætningen. Dette kan eksempelvis være afklaringen af, hvilke teknologier der skal anvendes på længere sigt, hvorledes disse implementeres på virksomheden og omkostningerne hertil. De særlige undersøgelser skal især fokusere på de centrale procesanlæg og processer, hvor der er det største potentiale for energieffektiviseringer.

Et andet vigtigt aspekt ved energiledelse vil være energieffektive indkøb og energibevidst projektering. Formålet er at sikre, at virksomheden, når den alligevel står over for at udbygge eller erstatte eksisterende anlæg, indretter disse energieffektivt og indkøber det mest effektive udstyr under hensyntagen til rentabiliteten.

Virksomheden forpligter sig ved aftaleindgåelsen til at implementere energiledelse efter særlige retningslinier med dertil hørende målsætninger, handlingsplaner, fremgangsmåder m.v. Endvidere forpligter virksomheden sig til at gennemføre rentable effektiviseringsprojekter, som løbende afdækkes via energiledelsen, herunder via de særlige undersøgelser og energibevidst indkøb og projektering. Rentabilitetskravet defineres i denne forbindelse ved, at alle projekter med tilbagebetalingstid under 4 år skal gennemføres, hvis de vedrører det energiforbrug, der er omfattet af tilskud i medfør af aftalen. Herunder skal virksomheden gennemføre energieffektiviseringsprojekter, som identificeres via særlige undersøgelser, energibevidst indkøb eller projektering, hvis tilbagebetalingstiden for merinvesteringen ved det energieffektive anlæg er under 4 år.

Virksomhederne forpligter sig således i det nye aftalesystem til at identificere foranstaltninger for at øge deres energieffektivitet, ligesom virksomheden forpligter sig til at foretage de investeringer, der er nødvendige for at være energieffektiv. Disse investeringer kan være omfattende.

Energistyrelsen vil nøje kontrollere virksomhedernes overholdelse af aftalen. Dette vil ske bl.a. ved hjælp af, at firmaer, der af DANAK (Dansk Akkreditering, Erhvervsfremmestyrelsen) er akkrediteret til at certificere miljøledelse efter EMAS-ordningen (Environmental Management and Audit Scheme – en frivillig EU-ordning for miljøledelse), gennemgår virksomhedernes energiledelsessystem i forhold til de stillede krav og udarbejder en rapport herom.

Til nr. 3

Bestemmelsen indebærer, at det er miljø- og energiministeren, og ikke som i den gældende lov Energistyrelsen, der kan fastsætte nærmere regler om tilskudsordningens gennemførelse, herunder om energieffektiviseringer og gennemførelse af disse. Da lovens øvrige bemyndigelsesbestemmelser er henlagt til miljø- og energiministeren, foreslås det, at alle lovens bemyndigelser til at fastlægge regler samles hos ministeren.

Bestemmelsen bemyndiger ministeren til at fastlægge, hvorledes opgørelse af afgiftsværdien og til-

skudsgrundlaget, herunder af afgifterne til varmt vand og rumopvarmning skal ske. I afgiftsværdien og tilskudsgrundlaget vil indgå nettoenergiavgifter af rumvarmeforbrug og varmt vand. Afgifter af varme, som en virksomhed leverer ud af huset, og hvor afgifterne af energiforbruget overvæltet til aftageren, indgår ikke i afgiftsværdien og tilskudsgrundlaget. "Skyggeafgiften" på naturgas, der bruges til rumvarmeformål i en virksomhed, vil indgå i opgørelserne.

Hjemmelen til at fastsætte nærmere regler om godkendelse af energisynskonsulenter ændres med forslaget til en hjemmel til at fastsætte nærmere regler om godkendelse af særlige tekniske eksperter. Det skyldes, at energisyn, som hidtil har været foretaget af energisynskonsulenter, udgår som et selvstændigt element af aftalerne, jf. bemærkningerne til nr. 2. I stedet for energisyn vil Energistyrelsen som led i aftaleindgåelsen stille krav til virksomhederne om gennemførelse af særlige undersøgelser om energieffektiviseringer, og det er tanken, at de særlige tekniske eksperter enten kan medvirke ved udarbejdelsen af eller indgå i kontrollen af de særlige undersøgelser.

Til nr. 4

Forslaget ændrer henvisningen til § 66, stk. 1 i merværdiafgiftsloven til en henvisning til § 11, stk. 3, 1. pkt. i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. Forslaget er en konsekvens af, at § 66, stk. 1, i merværdiafgiftsloven er ophævet ved lov nr. 435 af 26. juni 1998, der trådte i kraft den 1. januar 1999. Der er ikke sket nogen indholdsmæssige ændring, idet afgrænsningen af virksomheder i de to bestemmelser er den samme.

Til nr. 5

I bestemmelsen foreslås, at tilskudsgrundlaget udvides til også at dække energi- og kuldioxidafgiften af rumvarme og varmt vand, såfremt disse afgifter samlet udgør mere end 2 pct. af promskriteriet. Denne bestemmelse er indført for at sikre, at kun virksomheder, som er særligt belastet af energi- og kuldioxidafgiften af rumvarme og varmt vand, modtager tilskud til dækning heraf. Som nævnt i bemærkningerne til nr. 3, vil miljø- og energiministeren fastsætte nærmere regler for tilskudsgrundlaget. Ministeren vil bl.a. præcisere, hvilke afgifter til rumvarme og varmt vand, der indgår i tilskudsgrundlaget.

Til nr. 6

Bestemmelsen indebærer, at virksomheder, der tilslutter sig en brancheaftale eller en aftale indgået af en gruppe af virksomheder, får udbetalt hele statstilskud-

det uden fradrag. Andre aftalevirksomheder har et bundfradrag på 20.000 kr. Samtidig ophæver bestemmelsen den særlige differentiering af fradraget for væksthugartnerierne på 10.000 kr. Ophævelsen af differentieringen skyldes, at stort set alle væksthugartnerier vil være omfattet af fællesaftaler, hvor fradraget bortfalder, hvorfor der ikke længere er behov for differentieringen, der blev indsat af hensyn til de mange små væksthugartnerier, for hvem et bundfradrag på 20.000 kr. var for højt. Bestemmelsen skal fremme virksomhedernes motivation til at indgå fælles aftaler, som reducerer de administrative omkostninger både for Energistyrelsen og den enkelte aftalevirksomhed. Fællesaftaler muliggør endvidere, at der på fællesbasis kan laves eksempelvis omfattende særlige undersøgelser, som den enkelte virksomhed kan have svært ved at bekoste. Det er især små og mellemstore virksomheder, der vil have fordel af bestemmelsen.

Til nr. 7

Der indsættes en generel adgang for miljø- og energiministeren til at fastsætte regler om bortfald af tilsagn om tilskud som følge af Finansministeriets anbefalinger i tilskudsforvaltningsrapporten. I den gældende lov er nævnt en række tilfælde, hvor Energistyrelsen kan træffe afgørelse om, at tilsagn om tilskud bortfalder. I de situationer og ved tilsvarende tilfælde af væsentlige misligholdelser, eksempelvis ved at undlade at afgive oplysninger efter forslaget § 1, nr. 13, vil der blive fastsat regler om, at tilskudsilsagnet kan bortfalde. Den hidtidige adgang til at kræve udbetalte tilskud tilbagebetalt ændres ligeledes til en generel adgang for ministeren til at fastsætte nærmere regler herom. Der er hermed ikke tilsigtet nogen indholdsmæssig ændring, og tilbagebetaling af tilskud vil som hidtil kun kunne ske i tilfælde af væsentlig misligholdelse.

Til nr. 8

I dag påklages told- og skatteregionernes afgørelser vedrørende godtgørelse til Landsskatteretten, jf. § 17a i bekendtgørelse nr. 643 af 27. august 1998 af lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter. De nærmere klageregler fremgår af Skattestyrelseslovens kapitel 3 og 3A. Told- og skatteregionernes afgørelser i medfør af lovens § 3, stk. 1, om tilskuddets størrelse påklages til Told- og Skattestyrelsen. Da afgørelsen om tilskuddets størrelse er afledt af den typisk samtidige afgørelse om afgiftsgodtgørelse, findes det hensigtsmæssigt, at Landsskatteretten behandler begge typer klagesager.

Forslaget indebærer endvidere, at klager over tilskuddets størrelse skal behandles efter de samme regler, som gælder for klager over told- og skatteregionernes afgørelser i sager om godtgørelse af kuldioxidafgift. Der vil således gælde samme regler om klagefrister, gebyrer m.v.

Til nr. 9

Indsættelsen af hjemlen for miljø- og energiministeren til at fastsætte bestemmelser om regnskaber, revision og tilsyn er en følge af Finansministeriets anbefalinger i tilskudsforvaltningsrapporten.

Derudover bemyndiges ministeren til at fastsætte nærmere regler om opkrævning af gebyrer af aftalevirksomhederne til stikprøvekontrolforanstaltninger. Dette sker som led i en forenkling, hvor dokumentationskravet til virksomhederne i forbindelse med den årlige indberetning om aftalernes overholdelse forenkles ved udførelse af stikprøvekontrol. Stikprøvekontrollen foretages af et af de i bemærkningerne til nr. 2 nævnte DANAK-akkrediterede firmaer. Formålet med gebyret er at dække den udtagne virksomheds udgifter til stikprøvekontrollen. Det årlige gebyr vurderes i gennemsnit at være i størrelsesordenen kr. 3.000,-.

Til nr. 10

Det er i bestemmelsen præciseret, at adgangen til at fastsætte nærmere regler om klageadgangen ikke gælder for de i § 3, stk. 1 nævnte afgørelser, idet der for disse afgørelser er taget stilling til klageadgangen i § 3, stk. 3.

I det omfang ministeren delegerer sin kompetence i medfør af loven til en privat organisation, jf. § 1, nr. 12 og bemærkningerne hertil, skal klager over afgørelser truffet af den private organisation behandles af Energistyrelsen, og Energistyrelsens afgørelse skal ikke kunne indbringes for ministeren, da de afgørelser, der forventes delegeret til en privat organisation, vil være afgørelser baseret på en særlig teknisk ekspertise.

Til nr. 11

Bestemmelsen indebærer, at Energistyrelsens afgørelser efter § 1, stk. 1, nr. 2, og efter § 2, stk. 4, skal påklages til det i § 5, stk. 2, nævnte ankenævn inden 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt virksomheden. I den gældende lov er der ikke fastsat nogen klagefrist. Det er bl.a. af bevismæssige grunde ikke hensigtsmæssigt, at klagesager ikke bliver afgjort indenfor en rimelig tidshorisont, hvilket forudsætter fastsættelse af en klagefrist.

Til nr. 12

Bestemmelsen indebærer, at den gældende hjemmel for miljø- og energiministeren til at bemyndige Energistyrelsen og Told- og Skattestyrelsen til at udøve ministerens beføjelser efter loven ændres til en generel hjemmel for miljø- og energiministeren til at bemyndige en institution under ministeriet eller en anden offentlig myndighed eller privat organisation til at udøve ministerens beføjelser efter loven.

Det forventes, at ministeren helt eller delvist vil delegere sine beføjelser efter loven til Energistyrelsen og Told- og Skattestyrelsen.

Som nævnt i bemærkningerne til § 1, nr. 3, overvejes det at indføre en ny godkendelsesordning for særlige tekniske eksperter. Denne godkendelsesordning overvejes lagt ud til en form for sagkyndigt udvalg for særlige tekniske eksperter. Årsagen til, at godkendelsesordningen overvejes lagt ud til en privat organisation er, at det kræver en særlig ekspertise at vurdere disse særlige tekniske eksperter, og at denne ekspertise bedst kan opnås ved at samle repræsentanter for virksomheder og organisationer, der er i besiddelse af en særlig ekspertise på området. Udvalget forventes derfor sammensat af repræsentanter fra bl.a. aftalevirksomheder og rådgiverorganisationer.

Til nr. 13

Bestemmelsen, der giver tilskudsmodtagere pligt til at afgive de oplysninger, der er nødvendige for myndighedernes administration og kontrol, er en følge af Finansministeriets anbefalinger i tilskudsforvaltningsrapporten.

Til nr. 14

Forslaget gør det strafbart at undlade at afgive oplysninger efter forslaget § 1, nr. 13. Det præciseres endvidere, at højere straf kan være forskyldt efter anden lovgivning. I øvrigt er den gældende lovbestemmelse uændret.

Til nr. 15

Forslaget præciserer, at anden lovgivning, eksempelvis straffeloven, kan føre til højere straf end den gældende bestemmelse, hvor strafferammen er bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år.

Til § 2

Loven skal notificeres over for Europa-Kommissionen efter EF-traktatens statsstøtteregler og kan ikke sættes i kraft, før Kommissionens godkendelse foreligger. Det foreslås derfor, at miljø- og energiministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

§ 1. Der kan gives statstilskud til delvis dækning af udgifter til kuldioxidafgift i virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftsloven, og som indgår aftale med Energistyrelsen om at gennemføre energieffektiviseringer, hvis

- 1), eller
- 2) virksomhedens ikketilbagebetalte kuldioxid- samt korrigerede rumopvarmnings- og svovldioxidafgifter efter fradrag af eventuelle tilskud, jf. nr. 1, samlet udgør over 3 pct. af dens refusionsgrundlag, beregnet ud fra værdien af virksomhedens salg m.v. med fradrag af værdien af virksomhedens indkøb m.v., dog mindst 10 pct. af virksomhedens salg m.v.

Stk. 2. Aftaler efter stk. 1 skal omhandle energisyn, energihandlingsplan og gennemførelse af energieffektivisering i overensstemmelse med handlingsplanen.....

Stk. 3.

Stk. 4. Energistyrelsen kan fastsætte nærmere regler om tilskudsordningens gennemførelse, herunder om opgørelse af refusionsgrundlaget m.v. efter stk. 1, nr. 2, om indgåelse af aftale og om energisyn, udarbejdelse og godkendelse af energihandlingsplan, om tilsagn om betinget tilskud samt om godkendelse af energisynskonsulenter.

Lovforslaget

§ 1

I lov om statstilskud til dækning af udgifter til kuldioxidafgift i visse virksomheder med et stort energiforbrug, jf. lovekendtgørelse nr. 846 af 17. november 1997, foretages følgende ændringer:

1. § 1, stk. 1, nr. 2, affattes således:

- »2) virksomhedens ikke tilbagebetalte kuldioxidafgift, energiafgift af rumvarme og varmt vand, samt korrigerede svovlafgift efter fradrag af eventuelle tilskud, jf. nr. 1, samlet udgør over 4 pct. af dens refusionsgrundlag, beregnet ud fra værdien af virksomhedens salg m.v. med fradrag af værdien af virksomhedens indkøb m.v., dog mindst 10 pct. af virksomhedens salg m.v.(promskriteriet)«

2. § 1, stk. 2, 1. pkt., affattes således:

- »Aftaler efter stk. 1 skal omhandle energieffektiviseringer og gennemførelse af disse.«

3. § 1, stk. 4, affattes således:

- »Stk. 4. Miljø- og energiministeren kan fastsætte nærmere regler om tilskudsordningens gennemførelse, herunder om opgørelse af afgiftsværdien og refusionsgrundlaget m.v. efter stk. 1, nr. 2, om indgåelse af aftale, om energieffektiviseringer og gennemførelse af disse, om tilsagn om betinget tilskud samt om godkendelse af særlige tekniske eksperter.«

§ 1 a. Tilskud, der er omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1, gives til dækning af udgifter til kuldioxidafgift af det energiforbrug, der er omfattet af § 9, stk. 2, og den del af energiforbruget, som er omfattet af § 9, stk. 10, i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter. Tilskuddet udgør 22 pct. af afgiften. For fuelolie og gas- og dieselolie, der anvendes til varmfremstilling, udgør tilskuddet dog henholdsvis 0 øre pr. kg og 1,75 øre pr. l bortset fra olie vedrørende aktiviteter omfattet af § 66, stk. 1, i merværdiafgiftsloven.

§ 1 b. Tilskud, der er omfattet af § 1, stk. 1, nr. 2), gives til dækning af kuldioxidafgift omfattet af § 9, stk. 1, i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter. Tilskuddet udgør 22 pct. af afgiften vedrørende det energiforbrug, der ikke er ydet tilskud til efter § 1 a.

§ 1 c. Tilskud opgjort efter §§ 1 a og 1 b udbetales med det beløb, der overstiger 20.000 kr., bortset fra væksthusholdninger, jf. nr. 1 i det i § 1, stk. 1, nr. 1, nævnte bilag, hvor tilskuddet udbetales med det beløb, der overstiger 10.000 kr.

§ 2.

Stk. 2.....

Stk. 3.....

Stk. 4. Energistyrelsen kan træffe afgørelse om, at tilsagn om tilskud bortfalder, hvis ansøgeren har givet urigtige eller vildledende oplysninger eller fortiet oplysninger af betydning for ydelse af tilskud, eller hvis betingelserne for at yde tilskud ikke længere er til stede, herunder ved at aftalen ikke overholdes. Hvis tilskuddet er udbetalt, kan det kræves tilbagebetalt.

4. § 1 a, 3. pkt., affattes således:

»For fuelolie og gas- og dieselolie, der anvendes til varmfremstilling, udgør tilskuddet henholdsvis 0 øre pr. kg og 1,75 øre pr. l bortset fra olie vedrørende aktiviteter omfattet af § 11, stk. 3, 1. pkt., i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.«

5. § 1 b, 1. pkt., affattes således:

»Tilskud, der er omfattet af § 1, stk. 1, nr. 2, gives til dækning af kuldioxidafgift omfattet af § 9, stk. 1, i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter samt til dækning af energi- og kuldioxidafgiften af rumvarme og varmt vand, såfremt disse udgør mere end 2 pct. af det i § 1, stk. 1, nr. 2 nævnte refusionsgrundlag.«

6. § 1 c, affattes således:

»§ 1 c. Tilskud opgjort efter §§ 1 a og 1 b udbetales med det beløb, der overstiger 20.000 kr. Tilskud til virksomheder, der har tiltrådt en aftale, der er indgået med brancheorganisationer eller grupper af virksomheder, udbetales uden fradrag.«

7. § 2 stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Miljø- og energiministeren kan fastsætte nærmere regler om bortfald af afgivne tilsagn, herunder om tilbagebetaling af udbetalte tilskud.«

§ 4. Miljø- og energiministeren kan fastsætte bestemmelser om kontrolforanstaltninger, der er nødvendige til lovens gennemførelse.

§ 5. Miljø- og energiministeren kan fastsætte bestemmelser om adgangen til at klage over afgørelser efter denne lov, herunder om betaling af gebyr ved klage. Energistyrelsens afgørelser om ydelse af tilskud kan ikke indbringes for højere administrativ myndighed, jf. dog stk. 3.
Stk. 2.....

Stk. 3. Afgørelser om, hvorvidt en virksomhed er omfattet af § 1, stk. 1, nr. 2, og efter § 2, stk. 4, om bortfald af tilskud samt om tilbagebetaling af tilskud, kan indbringes for nævnet til endelig administrativ afgørelse.

Stk. 4. Nævnets forretningsorden fastsættes af ministeren.

§ 6. Miljø- og energiministeren kan bemyndige Energistyrelsen og Told- og Skattestyrelsen til at udøve de beføjelser, der i denne lov er tillagt ministeren.

8. I § 3 indsættes som stk. 3:

»*Stk. 3.* Klage over de i stk. 1 nævnte afgørelser vedrørende opgørelsen af tilskudsgrundlaget efter § 1 a, 1. pkt. og § 1 b, 1. pkt., kan indbringes for samme myndighed, som behandler klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser vedrørende godtgørelse af kuldioxidafgift. Klage sker efter de samme regler, som gælder for klager vedrørende godtgørelse af kuldioxidafgift.«

9. § 4 affattes således:

»**§ 4.** Miljø- og energiministeren kan fastsætte nærmere regler om regnskaber, revision samt tilsyn og kontrolforanstaltninger, der er nødvendige til lovens gennemførelse, herunder regler om opkrævning af gebyrer til stikprøvekontrolforanstaltninger.«

10. § 5, stk. 1, affattes således:

»**§ 5.** Miljø- og energiministeren kan fastsætte nærmere regler om adgangen til at klage over afgørelser efter denne lov, jf. dog § 3, stk. 3, herunder om betaling af gebyr ved klage. Energistyrelsens afgørelser om ydelse af tilskud kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. dog stk. 3. Klager over afgørelser truffet af private organisationer, jf. § 6, kan kun indbringes for Energistyrelsen.«

11. I § 5 indsættes efter *stk. 3* som nyt stykke:
Stk. 4. Klagefristen er 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt virksomheden.«
Stk. 4 bliver herefter *stk. 5*.

12. § 6, affattes således:

»**§ 6.** Miljø- og energiministeren kan bemyndige en under ministeriet oprettet institution eller anden offentlig myndighed eller privat organisation til at udøve de beføjelser, der i denne lov er tillagt ministeren.«

13. Efter § 6 indsættes:

»**§ 6 a.** Enhver, der modtager tilskud efter denne lov, er forpligtet til efter anmodning fra Energistyrelsen at afgive enhver oplysning, der har betydning for ydelse af tilsagn og udbetaling af tilskud og for Energistyrelsens kontrol med, at de fastsatte vilkår overholdes.«

§ 7. Den, der forsætligt eller groft uagtsomt afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger om grundlaget for udbetaling af tilskud efter loven, straffes med bøde.

Stk. 2.

Stk. 3. Den, der begår en af de nævnte overtrædelser med forsæt til uberettiget at få udbetalt tilskud, straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år.

Stk. 4.

14. § 7, *stk. 1*, affattes således:

»§ 7. Den, der forsætligt eller groft uagtsomt afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller undlader at afgive oplysninger efter § 6 a eller fortier oplysninger om grundlaget for udbetaling af tilskud efter loven, straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning.«

15. § 7, *stk. 3*, affattes således:

»*Stk. 3.* Den, der begår en af de nævnte overtrædelser med forsæt til uberettiget at få udbetalt tilskud, straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning.«

§ 2

Miljø- og energiministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden.

Til lovforslag nr. L 50 og L 51. Skriftlig fremsættelse (27. oktober 1999)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken) :

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om statstilskud til energibesparelser m.v. i erhvervsvirksomheder (Brancheopdeling og udvidelse af kredsen af tilskudsberettigede).

(Lovforslag nr. L 50).

Forslag til lov om ændring af lov om statstilskud til dækning af udgifter til kuldioxidafgift i visse virksomheder med et stort energiforbrug (Ændring af promskriteriet, bundfradrag og tilskud til energiafgift af rumvarme og varmt vand m.v.).

(Lovforslag nr. L 51).

Lovforslagene er en del af regeringens samlede forslag til justering af den grønne afgiftspakke for erhvervslivet. Ud over disse lovforslag består det samlede initiativ af lovforslag fra henholdsvis skatteministeren og arbejdsministeren. Pakken er blevet evalueret af et udvalg under Finansministeriet, og evalueringen blev offentliggjort februar 1999. Evalueringen viser, at afgiftssystemet sikrer en meget væsentlig miljøvirkning på en økonomisk effektiv måde, der samtidigt tager hensyn til den internationale konkurrenceevne. Dog belastes fremstillingserhvervene noget hårdere end forventet ved pakkens vedtagelse, medens handels- og serviceerhvervene omvendt belastes noget mindre end oprindeligt forudsat.

På baggrund af evalueringen agter regeringen i hovedtræk at bibeholde den generelle opbygning af det nuværende afgiftssystems struktur og reale satsniveau på energiområdet. For at forbedre pakken yderligere, øge miljøvirkningen, lette den administrative byrde og rette op på fordelingsvirkningen i forhold til det oprindeligt forventede, agter regeringen imidlertid at foretage mindre justeringer af pakken.

Justeringerne gennemføres ved mindre ændringer i det eksisterende lovgrundlag. Samlet set er ændringerne provenuneutrale, idet øgede udgifter finansieres ved en omlægning af tilbageføringen af afgiftsprovenuet til erhvervslivet. For industrien vil justeringen samlet føre til en lempelse af omkostningerne på i størrelsesordenen 200 mill. kr. om året.

Den samlede justering består af følgende elementer: Aftaleordningen (Lov om statstilskud til dækning af udgifter til kuldioxidafgift i visse virksomheder med et stort energiforbrug) justeres, så den administrative belastning ved aftalerne mindskes, mens den miljømæssige virkning fastholdes.

For det første åbnes der mulighed for, at virksomheder, der belastes af høje energi- og kuldioxidafgifter til rumvarme og varmt vand, også kan opnå tilskud til dækning af disse udgifter ved at indgå en aftale med Energistyrelsen. Dette er en udvidelse i forhold til den gældende lov, hvor der alene kan ydes tilskud til dækning af udgifterne til kuldioxidafgiften på tung og/eller let proces.

For det andet fjernes bundfradraget ved udbetalingen af tilskud til virksomheder, der har opnået aftale om energieffektivisering på basis af en fællesaftale, som er forhandlet mellem Energistyrelsen og en branche eller en gruppe virksomheder med et ensartet energiforbrugsmønster. Ved at indgå fællesaftaler, nedsættes de administrative omkostninger for såvel Energistyrelsen som virksomhederne. For det tredje fjernes energisynet som selvstændigt element i aftalerne. Til gengæld lægges mere vægt på energiledelse efter særlige retningslinier. Formålet med ændringen er at skabe grundlag for at nedsætte de administrative omkostninger for virksomhederne ved indgåelse af aftaler.

Lovforslaget forventes samlet set at medføre en øget udbetaling af tilskud på i alt 25 – 35 mio.

kr. pr. år fordelt på 20-25 mio. kr. i tilskud til dækning af udgifter til rumvarme m.v. og 5 – 10 mio. kr. som følge af bortfaldet af bundfradraget. De administrative konsekvenser forventes afholdt inden for Energistyrelsens nuværende rammer. Lovforslaget får ingen administrative konsekvenser for amter og kommuner. Lovforslaget forventes at få positive konsekvenser for erhvervslivet.

Tilskudsordningen til energibesparelser i erhvervsvirksomheder (Lov om statstilskud til energibesparelser m.v. i erhvervsvirksomheder) foreslås ændret, så der skabes rammer for administration af en ny pulje på 175 mill. kr. årligt, der målrettes til tilskud til energieffektivisering i industrien. Den resterende del af puljen på 1,8 mia. kr., som blev afsat i forbindelse med vedtagelsen af den grønne afgiftspakke i 1995, vil fortsat kunne søges af hele erhvervslivet.

De vigtigste ændringer i forhold til den nuværende lov er følgende:

For det første vil der for at målrette den nye pulje mod industrien skulle skelnes mellem industrien og den øvrige del af erhvervslivet.

For det andet åbnes der med lovforslaget op for, at elforsyningsvirksomheder, der opererer på markedsvilkår, kan indgå i industrielle kraftvarmeprojekter med tilskud.

For det tredje indsættes der en bemyndigelse til ministeren om at fastsætte maksimumsgrænser for udbetaling af tilskud.

Tilskudsordningen til renere produkter udvides med 60 mill. kr. om året, som administreres indenfor det eksisterende lovgrundlag for ordningen. Merbevillingen gives fortrinsvis til industrien.

Med ændringer i en række energiafgiftslove (lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, lov om afgift af naturgas og bygas, lov om afgift af elektricitet, lov om energiafgift af visse mineralolieprodukter mv. og lov om afgift af

stenkul, brunkul og koks mv.) vil der blive foretaget en opdatering af proceslisten over energitunge processer. Der bliver endvidere justeret på afgrænsningen mellem rumvarme og procesenergi. Samlet forventes disse ændringer at føre til mindreindtægter i størrelsesordenen ca. 23 mill. kr. årligt.

ATP-loven (Lov om arbejdsmarkedets tilægspension) ændres, således at arbejdsgivernes refusion nedsættes svarende til 270 mill. kr. om året. Denne ændring finansierer de øgede tilskudsmidler til industrien samt justeringerne i øvrigt. Ændringen vil især belaste handels- og serviceerhverv med mange beskæftigede. Men samlet vil tilbageføringen til disse erhverv fortsat overstige de pålagte merafgifter i den grønne afgiftspakke.

Samlet vil justeringen føre til, at den grønne afgiftspakke bliver et endnu mere effektivt miljøinstrument, som bidrager væsentligt til opfyldelsen af klimamålene såvel nationalt som internationalt. I henhold til Kyoto-protokollen skal industrilandene i år 2005 have gjort bevislige fremskridt i retning mod at opfylde deres reduktionsforpligtelser for perioden 2008-2012. Regeringen agter derfor senest i år 2005 at tage afgiftssystemet op til fornyet overvejelse.

Fordelingsvirkningen vil med justeringen være bedre i overensstemmelse med det, der blev forudsat ved pakkens vedtagelse, idet der med justeringen bliver foretaget en omfordeling til fordel for industrien på i størrelsesordenen 200 mill. kr. om året, ligesom visse virksomheder, som er særligt belastede af rumvarmeafgift, får lempet afgiftsbetalingen.

Pakken skal notificeres til Europa-Kommissionen i medfør af EF-traktatens statsstøtteregler.

Idet der i øvrigt henvises til lovforslaget med bemærkninger, anbefales forslaget til Folketingets velvillige behandling.